

дисциплинске одговорности посланици су правно (кривично и грађански) неодговорни за свој рад у парламенту и та неодговорност се односи само на акте, радње, говоре (изражено мишљење) које посланик учини у вршењу своје посланичке функције, док за своје радње, говоре и остале поступке ван парламента одговара нормално као и сваки други грађанин. Како посланик овај имунитет ужива само у парламенту, то подразумева да његово мишљење и говор треба да су јасно изражени на седници парламента а такође и глас који даје мора да се односи на питања која спадају у надлежност парламента и о којима он одлучује. Овај имунитет неодговорности није временски ограничен и он штити посланика трајно, и по истеку његовог мандата а за оно што је радио (и урадио) у току свог мандата. Посланичка неодговорност је јавноправног карактера па зато то није привилегија дата посланику само ради заштите његове личности, него се њоме штити и интерес парламента. Због тога посланик и не може да се одрекне имунитета јер то није његова лична привилегија, већ средство и гаранција независности парламента, немешања других власти (судске и управне) у његове послове. Институцију посланичке неодговорности данас поштују и примењују све државе парламентарног, али и других демократских режима и то је велика тековина борбе за политичку демократију, слободу људске мисли и достојанства. Слобода говора посланика потиче из Енглеске где је давне 1689. год. загарантована чувеним Законом о правима (Bill of Rights), да би се проширила и по континенту и то најпре у Француској. Тамо је (у Француској) она била тековина њене славне Револуције од 1789. год. у којој се њен истакнути првак и грађански трибун Мирабо борио и изборио за слободу говора у Скупштини насупрот владајуће праксе и традиције да се у Скупштини не сме говорити без краљевог одобрења и, свакако, против његове воље.

Као и у другим земљама ову институцију посланичке неодговорности познају и савремени српски Устави и онај бивши од 1990. године али и њен нови Устав од 2006. године. Док је по Уставу од 1990. године та неодговорност била ужа и сведена само на кривично-правну неодговорност за изражено мишљење и давање гласа у Народној скупштини дотле је по новом Уставу од 2006. године она шира (потпунија) и подразумева како кривичну тако и другу неодговорност за изражено мишљење или гласање.

Имунитет неповредивости (посланичка неповредивост) покрива ванпарламентарну активност посланика и то се односи на дела која он (посланик) учини ван службе и за која одговара под одређеним